

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 151. Et cæperunt quidam conspuere in eum. v. 65.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

& in peccatum inclinante subditi plerumque mox sequuntur: utinam tantum posset etiam ad bonum: vide ad verbum iniquum Præfulis quid dicant Consules? attipulantur, fauent, gaudent, quia Præful vult, quia Pontifex dixit: & nemo se hic opponit ex toto Concilio, sed vna voce omnes condemnant Iesum tam clarè innocentem reum esse mortis. Videntur autem generali quadam acclamatione seu vociferatione eum condemnasse, non per ordinem dictis sententijs, seu iactis calculis, quod est novum vitium Concilij & arguit prædatorium fuisse conciliabulum.

O Peruersum iudicium! ô extrema malitia & pessima inuidia, quoniam non detrudis homines! Christus Deus ipse profitendo veritatem tantopere testimonijs scripturæ & miraculis probatam condemnatur de blasphemia: qui tam sollicitus fuit cultor patris? & qui sine peccato est, iudicatur reus mortis. O Clementissime Iesu, utinam ab Impijs & Hæreticis vsque hodie non sic iudicareris in Ecclesia tua & in membris tuis, qui ex proprijs sensibus pertinacia & malæ vitæ peruerlitate ac inuidia verba tua in peius interpretantur, & Ecclesiam tuam blasphemix ac Idololatriæ condemnant: si hoc fecerunt Iudæi, Legis periti contra te ipsum, quid mirum si hæretici & mali id faciant Ecclesiæ? da benignissime Iesu gratiam, ne & nos Iudæis similes simus, ne proximos nostros ex proprio nostro sensu vel passione vel inuidia iudicemus & condemnemus. Da obsecro etiam gratiam, ut sicut tu a deo iniquam condemnationis sententiam tam patienter pro nobis sustinuisti, ita nos sinistra & priuata hominum iudicia toleremus, qui in multis noxij sumus.

§. 157. *Et caperunt quidam conspuere in eum. v. 65.*

Hactenus fuerant Iudicēs hi & accusatores & testes, nunc etiam incipiunt esse carnifices, & executores sententiæ suæ. Profecto præclarum exemplar alicuius concilij & Iudicij hic habemus, in quo speculari se possint omnes mortales. Sed videamus quid agant noui illi carnifices, an bene exequantur Iudicij sententiam. Ego & Christus Dominus meus modo audiui eum esse reum mortis, & ecce, video eum conspui, quid hoc est? Deur. 24. lego: *Educa blasphemum extra castra, & lapidet eum omnis populus.* Si igitur vere blasphemasse eum iudicatis, cur eum non educitis extra urbem vel saltem curiam Pontificis? cur conspuitis? sed video novos hos carnifices etiam nouis uti lapidibus, etiam noua area, nempe domo Capitulari, seu Iudiciali.

A Nima mea quid putas fuisse animi Christo Domino tuo, quando tali forma contra eum procedebatur? quando velut nouus Actæon & fuit.

suismet subditis & creaturis, tanquam nouis canibus circumdabatur, & moribus viperinis impetebatur. O vos nequam Iudices est hoc diligere Iudicium, & quærere veritatem, & facere iustitiam? conspuere nimirum faciem illam venerabilem, adorandam & consolatione plenissimam, quam tanto desiderio & solatio aspiciebant prius omnes tribulati, infirmi, oblesiti, pœnitentes, & cæteri vt dicerent, teste S. Brigitta, cum languerent, *Eamus & filium Maria videamus*: nec non gentiles, dicentes Philippo: *Domine volumus Iesum videre*. Ioan. 12. In faciem, inquam, illam, in quam desiderant omnes sancti prospicere in cælis pro premio laborum suorum, & mercede tribulationum in hanc tanquam angelum fœtidissimum & sordidissimum expuunt isti sordes suas ab imo pectore vi extractas quasi non esset alius aprior hisce sordibus locus, quam ista sancta facies Christi: vnde & a Prophetis notata est hæc pœna: *faciem meam non auerti ab increpantibus & conspuentibus in me*: & ipse Dominus eundo in Hierusalem dicens: *Ecce ascensurus Hierosolymam, & filius hominis illudetur & flagellabitur & conspuetur*. Num. 12. patet, maximam fuisse ignominiam, si Pater spuisset in faciem filii: quanta igitur est creaturam spueri in faciem Dei viuientis & videntis, sed quoniam hodie faciem Christi conspuunt? nonne qui impuris cogitationibus aut cupiditatibus animam suam hoc est Dei imaginem fœdant: ô Christe sputis fœdissimis conspue, munda nos,

S. 152. *Et velare faciem eius. v. 65.*

Modo noui lictores, creati suâmet voluntate, ex Principibus Sacerdotum & Doctoribus Legum & ex Principibus Reip. Christum quasi blasphemum modo plane nouo lapidauerunt, nempe ineptissime & scurrarum more conspurauerunt. iam quasi vulneratum valde obligare incipiunt & ex carnificibus fiunt chirurgi. Vel si maus intelligere serio agi, faciem sanctam indignam indicant, quæ videat & videatur ab alijs, ideoque abscondunt, implentes Prætoris Romani edictum. *Ita lictor, caput obnubito, & postea infelici arbore suspendito. Potest & sic intelligi ista velario, vt intenderint isti scurræ, sputis iam iactis eius faciem perfricare, & cauere ne deflueret ille spurcus nimbus de facie in terram, sed in ea induraretur.*

O Dedecus mundi! quomodo mundities tractatur? quomodo defædatur? facies decora nimis facies, sancta, facies adoranda, facies desiderabilis. Hoc videns animaduerto aliquod mundi secretum: nimirum, quod Mundus peccatorum, conetur, optet, in peccatis suis non videri, vel ab homine, vel ipso Deo, ne remoram aliquam patiantur in conscientia sua, malæ cursu ad peccandum dicente Iob. 27. *Nubes umbraculum eius & non videt*